

**Дуруғуиро ба
фарзандонатон таълим
надихед**

[Тоҷикӣ – Tajiki – طاجيکيّه]

Таҳия ва тарҷума: Мусъаби Ҳамза

2013 - 1434

IslamHouse.com

لا تعلموا أولادكم الكذب

«باللغة الطاجيكية»

إعداد و ترجمة: مصعب حمزة

2013 - 1434

IslamHouse.com

Дуруғуиро ба фарзандонатон таълим надихед

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ دَعَتْنِي أُمِّي يَوْمًا وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَاعِدٌ فِي بَيْتِنَا فَقَالَتْ: هَا تَعَالَ أُعْطِيكَ، فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "وَمَا أَرَدْتَ أَنْ تُعْطِيهِ؟"، قَالَتْ: أُعْطِيهِ تَمْرًا، فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "أَمَا إِنَّكَ لَوْلَمْ تُعْطِهِ شَيْئًا كُتِبَتْ عَلَيْكَ كِذْبَةٌ." أخرجه أحمد (٤٤٧/٣)، رقم (١٥٧٤٠)، وأبو داود (٢٩٨/٤)، رقم (٤٩٩١) وصححه الألباني في "السلسلة الصحيحة" (٣٨٤ / ٢)

Аз Абдуллоҳ ибни Омир (р.з) ривоят аст, ки гуфт: Рӯзе модарам манро садо кард ва Паёмбар (с) дар хонамон нишаста буд. Модарам гуфт: Биё ба ту чизе медиҳам. Расули худо (с) фармуданд: Ҷӯро чи додан меҳости? Модарам гуфт: Хурмо медиҳам ҷӯро. Расули худо (с) ба модарам гуфт: Аммо агар ту ба ӯ чизе намедоди ба номи ту як дуруғ навишта мешуд. (Яъне дар номаи аъмолат як амали дуруғуи навишта мешуд).

Ривояти Аҳмад, Абудовуд, ва Албони саҳеҳаш
гуфтааст

Аллома Шамсулҳақ дар китоби "Авнулмаъбуд"
дар шарҳи ин ҳадис мефармояд: Дар ин ҳадис он

чизе ки мардум вақти гириши кудакон мегуянд, хош шӯхи бошад ё барои тарсонидани кудак, кудакро гуянд, ки туро чизе медиҳам ё ўро аз чизе тарсонад, ҳаром ва дар дуруғуи дохил аст.

Ва дар ҳадиси муттафақун алайҳ аз Абдуллоҳ ибни Масъуд разияллоҳу анҳу омадааст:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ الصَّدَقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَصُدَّقُ حَتَّى يُكْتَبَ صِدْقًا وَإِنَّ الْكُذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَكْذِبُ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَابًا.

“Аз Абдуллоҳ ибни Масъуд разияллоҳу анҳу ривоят аст, ки Расулуллоҳ саллалоҳу алайҳи ва саллам гуфт: Яқинан ростгуйи роҳнамои мекунад ба сӯи неки ва неки роҳнамои мекунад ба суи чаннат, ҳамеша инсон рост мегуянд ҳатто ки ростгу навишта мешавад. Ва дуруғуи роҳнамои мекунад ба суи фучур ва фучур роҳнамои мекунад ба суи оташ ва яқинан инсон дуруғ мегуянд ҳатто ки дар назди Аллоҳ дуруғу навишта мешавад”.

Саҳиҳи Муслим.8/29/6803

Дуруғ кушоюндаи дарвозаҳои тамоми бадихо аст, расонанда ба куфр ва ҷамъоварандаи тамоми бадихост.

Худованд мефармояд:

﴿إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ

الْكَذِبُونَ﴾ [النحل: 105]

“Танҳо касоне дурӯғ мебофанд, ки ба оёти Аллоҳ имон надоранд. Инҳо худ дурӯғгӯянд”.

Сураи Наҳл ояти 105

Инчунин дуруғ соҳибашро аз раҳмат ва ҳидояти Худованд маҳрум мегардонад.

Худованд мефармояд:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ﴾ [غافر: 28]

“Албатта Аллоҳ ҳеҷ исрофкори дурӯғгӯеро ҳидоят намекунад!”.

Сураи Ғофир ояти 28

Инчунин дуруғ гуфтан монеъи ҳосил намудани фалоҳ ва наҷот аст.

Худованд мефармояд:

﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٦﴾﴾ [النحل: 116]

“То бар Аллоҳ дурӯғ бофед, барои ҳар дурӯғ, ки бар забонатон меояд, нагӯед, ки ин ҳалол асту ин ҳаром. Касоне, ки ба Аллоҳ дурӯғ мебанданд, наҷот намеёбанд!”.

Сураи Наҳл ояти 116

Инчунин дуруғ гуфтан баракатро аз тамоми корубор мебарад ва дуруғуи ҷуз бебаракати ва надомату ҳасрат чизи дигареро зиёд намекуад.

Читавре, ки дар ҳадиси муттафақун алайҳ аз саҳобии ҷалил Ҳаким ибни Ҳизом разияллоҳу анҳу аз Расулуллоҳ саллаллоҳу алайҳи ва саллам ривоят аст, ки фармуданд:

عَنْ حَكِيمِ بْنِ حِزَامٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
الْبَيْعَانِ بِالْخِيَارِ مَا لَمْ يَتَفَرَّقَا، أَوْ قَالَ حَتَّى يَتَفَرَّقَا - فَإِنْ صَدَقَا وَبَيَّنَّا بُورِكَ لَهُمَا فِي بَيْعِهِمَا
وَإِنْ كَتَمَا وَكَذَبَا مُحِقَّتْ بَرَكَةُ بَيْعِهِمَا.

“Аз Ҳақим ибни Ҳизом разияллоҳу анҳу ривоят аст, ки Расулуллоҳ саллаллоҳу алайҳи ва саллам мефармояд: Харидору фурушанда бо ихтиёранд то вақте, ки чудо нашаванд ё инки гуфт токи чудо шаванд- агар рост гуфтанд ва баён карданд (айби молашонро) барака дода мешавад барои ҳарду дар тиҷораташон ва агар бипушонанд (айби молашонро) ва дуруғ гуянд аз байн меравад баракаати тиҷораташон”.

Саҳиҳи Бухори 2079

Дуруғ гуфтан муъминро аз доираи имон ба доираи нифоқ мебарад читавре, ки дар ҳадиси муттафақун алайҳ омадааст:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "أَرْبَعٌ مَن كُنَّ
فِيهِ كَانَ مُنَافِقًا خَالِصًا، وَمَن كَانَتْ فِيهِ حَـصَلَةٌ مِنْهُنَّ كَانَتْ فِيهِ حَـصَلَةٌ مِنَ التَّفَاقِحِ حَتَّى
يَدْعَهَا إِذَا أُوتِيَ خَانَ، وَإِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ، وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ".

“Аз Абдуллоҳ ибни Амр ривоят аст, ки Расулуллоҳ саллаллоҳу алайҳи ва саллам фармуд: чаҳор хислате, ки дар ҳар инсоне бошад мунофиқи холис мебошад, яке аз ин хислатҳо дар Ҷ бошад дар Ҷ хислате аз ниҳоқ мебошад ҳатто инки онро тарк кунад, агар дар назди Ҷ амонат гузошта шавад хиёнат мекунад, вақтоки сухан гуяд дуруғ мегуяд, вақтоки аҳд кунад аҳдшикани мекунад, ва вақтоки муноқиша кунад ҳақорат мекунад”.

Саҳиҳи Бухори 34

Ва аз сифатҳои муъмин ин аст, ки муъмин дуруғ намегуяд, чуноне ки имом Молик аз Сафвон ибни Сулайм ривоят кардааст, ки расули худо пурсида шуд: Оё муъмин тарсончак мешавад? Гуфт: Оре, Ва пурсида шуд: Оё муъмин бахил мешавад? Гуфт: Оре, Ва пурсида шуд: Оё муъмин каззоб ва дуруғгуй мешавад? Гуфт: не.

Муваттаъ 2/990/1795

Яъне: Муъмин мешавад, ки тарсончаку бахил бошад вале бояд дуруғгуй набошад.

Аз оятҳо ва аҳодиси боло фаҳмида мешавад,
ки сифати дуруғуи бисёр сифати бад аст ва муъмин
бояд кушиш кунад, ки худро аз ингуна сифатҳои бад
дур нигаҳ дорад.

Дар охир аз Худованд талаб намоем, ки моро
аз ҷумлаи содиқон гардонад ва ҳамеша аз дуруғу
дуруғуи ва дуруғуён дур бошем.